

„POKROK“ vychodi kazdy piatok

Adresa pre všetky zasielky:

Jozef Teslík, Uh. Skalica (Szokolca).

Časopisy (literatúry) idúajú sa ľavne a

plata sa vopred

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Andel lásky.

Či ste nevideli andela lásky stať pod stromkom, jak rozdával s úsmevom dárky detom rozradostneným? — Vidieť nevideli, slyšať neslyšali, ale cítil! — každé nezkažené srdce cítilo teplý vánok lásky: pod stromkom, pri jaslách trebárs chudobnejších jako Ježiškove v Betleheme! Láskou vedení rodičia dárkami prekvapujú na vianoce kvet srdca svojho, deti svoje, lebo Otec nebeský najdrahší dar: kvet srdca svojho: syna Jednorodného dal ľudom. Milosrdenstvo Božie vynutí slzu i tomu najzatvrdlivejšiemu, keď počuje z úst vlastného dieťaťa na **Štedrý večer**: „Sláva na vysosti Bohu a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle.“

Temná noc sa rozjasnila.
Svetlo na zem prišlo:
Radostná nám došla chvíľa,
Zrodil sa Ježiško.

Katolícky Kruh v Skalici usporiada vo svojej dvorane na Sv. Štefana, t. j. 26. decembra 1906 a na Nový rok divadelné predstavenie.

Hrať sa bude:

Hrať sa bude:

DEDINSKÝ KOVÁČ.

Dráma vo 4 dejoch s premenou. Napísal Dr. Ludevít Okánik, dekan a farár v Skalici.

OSOBY:

1 šuhaj p. J. Hránek
1 dievča sl. A. Hránek
2 šuhaj p. J. Hudeček
2 dievča sl. A. Obrtlík
3 šuhaj p. J. Dinka
3 dievča sl. A. Sebesta
Hlásnik p. J. Šátek
Rychtár p. P. Osvald
Smolinská sl. J. Veselý
Ondro, jej syn p. R. Krušina

Bidlo p. M. Šantavý
Lipka p. J. Novák
Motúz } výborníci p. O. Fabian
Oharek } obecní p. J. Šátek
Dvorák } p. F. Belav
Katuša, jeho žena sl. T. Kolínek
Anička } ich deti sl. M. Kubina
Evuša } sl. A. Pekar
Verona Motúzova sl. A. Levius
Babuša Lipkova sl. M. Kolínek
Žandári. — Muzikanti.

Jožko Skvarenina p. P. Tomik
Vrba, kováč p. J. Bránecky
Borka, jeho žena sl. A. Horváth
Štefan p. J. Procházka
Ferdo } ich p. J. Dinka
Rudo } deti Štefan Horváth
Borka } M. Horváth
Farár p. M. Tomik
Sudea p. A. Hottmar
Pisár p. M. Horváth

Začiatok o 7 hodine večer.

Na konci Betlehem!

Vstupné: I. miesto 80 hal., II. miesto 60 hal., III. miesto 40 hal.,
miesto na státie 30 hal.

Vianočná pieseň.

Dvere za mnou zatvorili, sedím na kraj postele v izbe päť krokov dlhej a tri širokej. Ticho smutné ovláda celú budovu, nečujem nič iného ako kroky strážcové na chodbe.

Iné dni, keď ma po každodennej prechádzke priviedli do izbičky mojej — mojou ju nazývajú, lebo oni my ju dopriali ohoc som si ju nežiadal — sadnúť, som ku stolu, zahrúzil do kníh a čítal som dlho a dlho. kým som unavený, pri stole sediac nensnul. Dnes neviem čítať, sadnem si len a driemem.

Telo sa my zachveje a slzy my padajú z očí zmuž sa, nebuď dieťa, veď si muž, ktorý vie zdorovať celému svetu, a všetko marné, bár som mužom, dieťa tom som sa sfal dnes.

Divné obrazy zjavujú sa my pred očami, darmo ich odháňam, čudné zvuky zaznievajú v ušiach mojich; bar si uši zapievam. Spev ten preniká srdcom mojim, rozpomienky zašlých krásnych časov, veku detského, doby to bezstarostí a spokojnosti.

Vidím chudobnú sedliackú chalupu. Gazdina prichystáva stol, dievky obskakujú kolom stola, príde i gazda, obstupíme stol modlíme sa, sadneme si ku stolu a gazda nám rozpráva o novo narodenom Ježiškovi.

Ten gazda bol moj nebohý otec a tá gazdina moja v Pánu zosnulá matka. Kolkej radosti, kolkej bleženosti v tej chudobnej chalupe.

Dedinka ozýva sa spevom, dievky veselo vyspevujú pod oblokami. Jak milé a utešené sú tie piesne. Chudobné ako tí, čo ich spievajú, jednoduché ako tie šatočky ktorými sú odiate, ale v nich vliatý všetok žiaľ, všetka túžba srdca nášho ľudu tichého. O pokoji sa snívajú, o spesení pejú, za vykúpením tužia.

Duch môj zaletí do vzdálených krajov, z ktorých ma odvedli a tak cítim, ako by som zase v kruhu tých, ktorí ma nekonečne milovali. Vidím otca nebohého ako klade ruku svoju na hlavu moju, a zažehnáva my, cítim objatie matky zosmulej, jej vrelý bosk, a v srdci sa my oziva hlas: „pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Palnem na kolená a so slzami v očiach zaspievam silno, tak že hlas môj aj na chodbe očut: Narodil sa Kristus Pán radujme sa, narodil sa Spasiteľ, toho sveta Vykupiteľ veselme sa.“

Slzy uschnú v očiach mojich, zdvihnem ich ku nebesám, pokoj naplní srdce moje, cítim sa ako statočný delník po dobrej vykonanej práci. Hudba čarokrásna sa my ozýva zo všetkých strán, zaraz stanem a zdá sa my že duchovia mojich milých v Pánu zomrelých ma zachytia a nesú, nesú ďaleko, hore až na Kriváň vysoký, tam sa ja zastavím, pozrem na ubohé dedinky vokol, kolom vysokých Tatier sa rozprostierajúce, vidím tu chudobu a tú biedu, dievky za vzdálených otcov plačúce, matky opustené, starcov a stareny zomierajúce a niet, kto by im oči zatlačil. Srdce my krváca, jeden duch my šeptá, vzdal sa z vlasti biedy, náreku a neprávosti, duch otca a duch matky ale my hovorí: „tu buď, tu tvoje miesto, neopúšťaj sirotu, poteš zarmútených, zatlač oči zomierajúcim, pracuj, bojuj za „právo a ľud, veď narodil sa Spasiteľ v biede a chudobe.“

To hľa moja vianočná pieseň Tešte sa radujte sa vy biední, opuštěný utlačení, chudobní, lebo spasenie naše je z biedy, chudoby, z maštale a z križa.

Vitaj u nás na tisíc krát Ježišku. Ježišku chudobný, biedný, vypúdený a ukrižovaný, my

chudobní, biední vypúdení a ukrižovaní ťa najvrejšie vítame, tebe sláva a česť na veky.
V.

Bratom Slovanom.

Brate milý! Podaj ruku,
Stisnime si ramená;
V nás prebýva láska verne
Po národe tužebná. . .

Brate milý! Podaj ruku,
Nech sa ten svet zadivi,
Ak prebýva pobratimstvo
Medzi nami slovanmi

Brate milý! Podaj ruku
Podaj proti krivde tiež!
A ty čo tie krivdy páchaš
Zatras sa a v čerti bež.

Mladý Slovan.

Pomluva.

Málo ktorá nerest je tak zhubne rozšírená, ako pomluva. Pomlúvajú sa vysokí aj nízkí, učení a neučení.

Pomluva pochádza z nedostatku vážnejšieho duševného zamestnania. Človek, ktorého trápi dlhá chvíľa, pozoruje chyby svojich blízkých, posudzuje ich, rozpráva o nich s druhými. Tí potom k počutému pridajú opestria a už sa to valí ako lavina, na ubohú obeť, niekdy zcela nevinnú.

Koľko ľudí bolo pripraveno o dobré meno tým, že neakýsi človek začal o nich roztrusovať — pod rúskou tajemstva — všeliaké histore. Koľkokrát dodá pomluva, bájkam svojím, náter ľútosti, blahovôle a dobroprajnosti.

Príde niekam do domácnosti, kde práve sa nemôžu všetci usmievať, tu on už vidí domácu nesvornosť, hľadá, kombinuje, domýšľa, čo asi sa mohlo stať, že to tých tak rozmrzelo. No a hneď najde, totiž myslí, že našiel, akúsi príčinu, ktorá tú rozladenosť mohla zapríčiniť. Toto sa potom ako pikantný klep rozpráva čím ďalej tým obsirnejší, až je ubohá obeť vydaná všeobecnému posmechu.

Keď sa vydatá žena len trochu dlhšie rozpráva s cudzým mužským, už v tom oňajú dobrí priatelia neveru a rozumie sa za tepla to zdedia manželovi, ktorý, ak je horkokrvný zapríčini celú burku domácu. Hľa koľko zla z ničoho.

Nepomlúvajte! Narobíte mnoho zla a sami sa stanete ľuďmi protivnými.

Netreba hasiť čo nás nepáli. Nemôže človek predsa poznáť pohnútky, ktoré druhých nutia, aby niečo konali, čo sa každému hneď na prvý pohľad neuždá.

Ako sa má každý chrániť, aby do reči neprišiel, tak nech neposudzuje iných. Predstavte si ako nemilé je Vám, ak Vás niekto opere, tak iste nemilé je iným, keď ich Vy spomínate! Čo je treba ľudu? Vzdelania! Akého vzdelania? Takého, žeby svoje záujmy dokonale pochopil, tieto cieľuprimerane bránil, za ne si smelo zastal. Čoho ešte je treba ľudu? Zase vzdelania! Aby vedel, a mal spôsob, po ľudsky žiť; spojil sa s inými v silnú organizáciu, cieľom vydobitia životných podmienok.

Človek túži po slobode, jak politickej tak i svojej osobnej. Mnohí namietnu, že osobná sloboda je možná len v istých medzách. Ovšem! Ale či máme my slobodu na základe ktorej by sme sa mohli slobodne vzdelávať, svoj hmotný a duševný blahobyť napomáhať? Zdá sa, že nemáme. Veď sa ani len slobodne shromážďovať nesmíme. Shromáždenia ľudu, kde by si tento porokoval o svojom postavení, o prostriedkoch akoby sme mohli povzniesť svoj dobrobyt, vymaniť sa z odvekej duševnej poroby, zakážu nám, že vraj „v zaujme pokoja.“

Takto chcú predžiť víťazný pochod všeobecnej osvety. Kto? Tí ktorým záleží na tom, aby bolo ešte mnohí o nevzdelanej massy, ktorá v nevedomosti, dá sa za galáš, pálenku a cigare použiť k jich osobným záujmom. —

Ale predsa sa neda zastaviť úplne postup osvety. Ona prichádza, trha okovy, ktorými sme sputaní a volá k činom.

Ako ináč by vyzeral svet, preniknutý osvetou! Nebolo by bohatých, mocných; nie chudobných úbohých a podriadených. Každý by bol ocenený podľa práce vykonanej pre človečenstvo! Nastúpili by lepšie pomery hospodárske, zdravotnícké a spoločenské, keby sme boli všetci v skutku vzdelaní! Prišlo by kráľovstvo slobody.

Svobodný človek žije zo svojej práce, táto musí mu vyniesť tečfiko, aby on i s rodinou mohol bez zožierajúcich staros, o zajtrašný deň, slušne žiť. K takejto slobote vedie len pracuje len pre všeobecné dobro, jeho práca musí priniesť požehnanie.

Ako sa vzdelávať? Čítaním.

Čítajme čo možno najviac. Každú slobodnú chvíľku, čas telesného odpčinu, venujme knihám.

Len dobré a vskutku užitočné veci máme čítať. Sedliak, o hospodárstve, zahradníctve, šteparstve, chovu dobytky atď., aby sa naučil zo zeme ešte väčší užitek dostať než do teraz; remeselník, o veciach do jeho oboru spadajúcich, aby sa naučil čím správnejšie vyhotovovať články do jeho oboru patriace a tým získal si povest správneho, spoľahlivého remeselníka a tak získaval nových a nových odberateľov. Vôbec každý vo svojom povolání nech sa hľadá zdokonalíť.

Treba však ísť ďalej; sme povinní starať sa o svoje zdravie: Vzdelávajme sa i v tomto ohľade; máme povinnosti k štátu, ako aj štát oproti nám; nezabudajme sa poučiť i o tomto.

K žý človek má pri svojom povolání ešte dosť slobodného času. Nech nezmrhá ten čas vysedovaním v krčmách, kde ešte o peniaz draho nadobudnutý príde, ale nech ho využije.

Máme povinnosti v rodine: vzdelaný človek je príkladom, aspoň nim má byť. On zachodí uznávanie a slušne so ženou, považuje ju za seba rovnou, zadržuje vždy povinnú úctu oproti nej. Rovnež tak vzdelaná žena oproti mužovi. Oba si hľadajú porozumeť, snažajú trpelive chyby jeden druhého. Takýto rodičia majú dobrý vplyv na svojej podroste — dieťky. Oni ich vychovávajú rozumne, s pochopením: prísné sice, ale nikdy nie s použitím prílišných trestov. Navykajú ich zvrácať k poslušnosti, úcte oproti sebe a starším ľuďom, takiež k pracovitej a sporivosti.

Na takéto dieťky nebudú musieť nariekať, že sú neuctivé, nevdačné.

Takéto dieťky, vidiac v dome rodičovskom túhu po vzdelaní, budú ich i v tomto nasledovať.

Národ záleží z jednotlivcov. Ak každý jednotlivec vykoná v tomto chlade svojú povinnosť, budeme potom i ako národ vzdelaní a silní; silní rozumom i majetkom.

Žiadna moc nám potom nebude moči zadržat, popreč naše práva.

Takto vzdelaní budeme cítiť jeden s druhým, stáť pri sebe v každom položení, radovať sa spolu so zdaru a — nezdar nás nezroní.

Vzdelávajme sa! M. J

O Kalinčákovej „Reštaurácii“.

(Dokončenie.)

Žiadna z kníh Kalinčákových nemala takého prospechu ako Reštaurácia. V nej je celý Kalinčák a jeho humor, jeho vtíp. To najlepšie, čo mal uložiť v tejto knihe. Je ozaj radosť čítať tie reči hrdých chudobných, vždy za zábavou lipnúcich pánov bratov, sadmoslivkárov, ľudí bez minulosti, bez budúcnosti; ale vždy nekonečne pyšných na svoje harmádesy s psovej kože, bez chuti k práci, bez starosti o domácnosť, ale vždy plní reči o politike, o voľbách.

Hej, volky, to je jeho život. „Rok z roka nič nerobí, žije si jako v raji, až keď je po

reštaurácii, nuž potom ťažko padne zapriať sa ako hoviadko. V dome teda, pride seba, zrna k de nič tu nič.“ Dobře jim to povedal kolinčák. Ale čo dbal zeman na také pletky. Z duše im hovoril Štepanov otec: „čo zjem, to viem: čo vypijem, čo užijem; a čo po mne ostane pan Bôh zná, kto dostane.“

Kde sa ti taký z-man ztaraľ o budúcnosť, o svoju tak malo ako o svoj rod. Už vtedy hlásila sa oudzota do nášho slovenského rodu, už ale u nich to málo badať: Ešte hovoria po pánsky, leao iba tou rečou vedia pred Pánom Bohom hovoriť, ale celkom sa nebrania pred cudzym vplyvom.

Hj veru mnoho sa zmenilo od tých čias. Zemanstvo nešlo za pravdou, iba tej strany sa držala, ktorá viac platila a lepšiu pijatiku doniesla. Taký Matias Bešeňovský, ej ľudia moji, kolko je takých duší r edzi našimi zemanmi, ktorí by aj dušu zapredali za ten hriechy namor.

Nič by sme nefutovali, že ti stratili sa z našej národnej role, keby jedna pliza nebola po nich ostala: keby tie volebné obyčaje, ktoré vám tak pekne kolinčák opisuje, ale ktoré vlastne iba medzi mravie skazenými, nepovedomými, k svojimi lahostajnými ľuďmi sú možné keby tie nešťasne volebné obyčaje nezotaly nám po nich nevitným dedictvom.

To je to najúctejšie, že obraz kalinčákovkej Reštaurácie ešte dnes je pravdivý. Dnes už n rozkazuje, nevlí iba zeman, dues široké vrstvy ľudové idú oddať svoj hlas, a pracuje sa na tom, aby každý statočný občan mal právo volebné, ale čopo tom, keď ešte titice a tisíce je medzi nami tých zapredajných Matiasov, ktorí ani si nepomyslia, ako škodia svojmu slovenskému národu, keď za svojich zastupcov iba neprajníkov volia, ba ktorí sa i hanbia za to, že sú Slováci. Prečo? Či sme i my nemali slávnú účasť v histórii našej či i my nemáme svoje právo národné a či sme už ozaj odsúdený na smrť?

Nie, bratia naši, nezúťajme! Vy, ktorí ste dosiaľ našej slovenčine verní boli, vzmužte sa, zastaňte si za svoje právo, a vy, ktorí ešte bojzlive váhate, odhodte túto nerozhodnosť, pridajte sa ku tým, ktorí idú nám lepšiu budúcnosť vybojovať, pripojte sa ku tým tisícim, ktorí pre slovenčinu i trpeli i sa radovali, a potom víťazstvo bude naše. Potom nemusíme ľutovať, uschla národu nášmu tá ratolest, ktorú nám „reštaurácia“ opisuje potom môžeme ich byť, že pravdou stanú sa slová piesne:

„Už Slovensko vstalo, putá si strhalo. . .“

Krásnu knihu Kalinčákovu vrelo naši mčitateľom odporúčame.

Dopisy.

— Dolní Badin. V L dových Novinách som už písal o Bôlhojovém, semene, ale žiadny spolkový sklepnik sa oň nehlásil a bude veru o skoro pozde, lebo kupci jako som spomenul hneď začali behať za ním a bude skoro poodkupované. Z nášeho vyvoleného národa, jako je v obyčaji budú sa oň starať len na jar, keď už ho alebo nebudú môcť dostať alebo draho ho budú mosieť, saplatiť lebo ľuďom treba včul groše; majú mnoho výplat, i daň musia na dva roky platiť a tak predajú vsetko, čo sa len da speňaziť.

Nektorim gazdom sa urodilo i 5—6 metr. centov Bôlhojového semena, a už ho popredali, lebo za to príjde pekny peniaz k ruke.

Michal Kliment.

Drobné zprávy.

— Dalej prispeli na Vianočný stromček nasl. pp.: Zelenka Franc 60 h., Tomik Michal 40 h., Piža Franc 1 k., Rublik Franc 60 h., Hladky Haver 50 h., Osvald Paul 60 h., Spaček Franc 50 h., Hudeček Paul 60 h., Černý ranc 1 k., Salystangla 4 k., Mrmlík Jozef 50 h., Kovalevsky Ján z Ameriky 3 k., Jankovič Michal 50 h., Maršó Anna 1 k.

Tisovské slovenské divadelné družstvo usporiada v tisovskej mestskej dvorane dňa 26. decembra 1906 divadelné predstavenie STRYGA Dejhra v piatich dejstvach od Rehra Urama Poľtatranskeho. Po divadle tanečná zábava. Vstupné do tanečnej zábavy 1 kor.

— Našim odberateľom. Predplatné na rok 1907 prosíme zasilať na adresu: Dr. Pavel Blaho v Uh. Skalici.

Zabil sa. V cukrovej fabrike v Uhorskej Vsi pracujúci robotník Hanna, padnul tak nešťasne z výšky 6-7 metrov, že si rebra dolámal a utrpel aj vnútorné úrazy. Za pár hodín zomrel nešťastný robotník.

Doporučujeme našim rodi a n
KOLÍNSKOU CÍKORKU.

Vzácná svatba. V Újezde blízko Brna, bola pred niekoľko dňami neotýčajná svatba. Ženil sa 101 rok starý Jozef Kopner se 100 ročnou nevestou Ružou Waldnerovou, 30 rokov žili spolu v divom manželstve, a teraz sa rozhodli, že sa dať cirkevne sobášit. —

Tri železničné nešťastia na raz. Minulý týždeň srazili sa na troch miestach vlaky a veľa osôb bolo ranených. Smrť nebola nikde zapríčinená.

Na stanici Czurgó z Budapešti došli osobný vlak vrazil na stanici do jedného tam stojaceho vlaku. Následkom srážky traja železniční zamestnanci a dvaja cestovatelia boli ľahko ranení. Obydva rušne a osem vozov sa porúchalo.

Na východnom nádraží v Budapešti z Kľaže došly osobný vlak pre pokazený hamovník nevedel vodič vlaku zavčasu pristaviť, tak že vlak z kolajnic sa vyvinul, dolámal a vryl hlboko do zeme. Jedenásť cestovateľov bolo ľahšie ranených.

Na stanici Dunakesz z Viedne jachajúci expresný vlak vrazil do jedného nákladného vlaku, ktorý stál na stanici. Na vlaku cestoval aj bavorský knieža Leopold. Tri posledné vozne nákladného vlaku sa porúchali a rušeň expresného vlaku višnul sa z kolajnic a tak sa porúchal, že nemohol ďalej pohnúť. Len jeden cestovateľ bol ľahšie ranený, a sice gróf Edmund Osáky. Všetkých cestovateľov na vlaku bolo len 10.

Hneď na toto došla zpráva o železničnom nešťastí z Mostu (Brúx) v Čechách. Tam tiež pražský osobný vlak vrazil sa s rychlovlakom, ktorý na stanici stál. Cestovateľom na tomto sa nič nestalo, za to ale na osobnom vlaku triatridsať osôb bolo raneno, avšak nebezpečne žiadon.

Na všetkých miestach, kde sa srážky staly, bolo zavedené prísne vyšetrovanie a tie osobnosti, ktoré zapríčinili nešťastia, budú prísne trestané.

A zase oznamujú železničné nešťastie zo Zárebu. 18. t. m. srazili sa na stanici Tuin jeden osobný vlak s nákladným. Viacej vozov bolo porúchaných, ale medzi cestujúcimi len malé poranenia sa udaly. Zato ale museli cestujúci celú noc pod slobodným nebom v zimnom nepohodlí stráviť bo tade jachajúci rychlovlak sa na vzdor telegrafickému ohlaseniu nezastavil, a iná pomoc neprišla.

Ano to ide vždy peknejší na tých železničiach. Veľké dividendy ťahať, to ano, ale oriadky držať, to už nie!

Každý čitateľ „Pokroku“ mal by predplacať, odporúčať a rozširovať „Slovenskú knižnicu“ slovenského čítania. Každý rok výndu v nej štyry veľké, krásne knihy; za tieto všetky plati sa na rok iba 2 kr. 40 hal. Adresa: Vydavateľstvo Slovenskej knižnice (F. Votruba) Budapešť, VIII. Rákócy-tér 3.

V prvom svázku vyšla „Reštaurácia“ od Kalinčáka, vzácné slovenské dielo, o ktorom sme v Pokroku písalí. Na článoček v nej čitateľov upozorňujeme.

Nešťastie. Z Hochštetna nám píšu, že 14. t. m. stihlo nešťastie Jána Poláka Luizho pri rúbaní dreva v lesi. Jakosi ho drevo privalo a tak pohmoždilo, že druhý deň zomrel. Bol 48 rokov starý a zanechal štvore sirôt a ženu.

Alois Klášterský, majiteľ tehelne v Kolíne, Čechy, hľadá do svojej tehelne delníkov asi 10 mužov a rodiny, ktoré sa vyznajú vo výrobe tehel. Práca je skordná: od 1 štvorcovej sishy hliny plati 2 kor, 1000 tehel 4 kor.

Mám na predaj jed n 5 ročný vinohrad aj so sklepom, v dlhých vysokých poloch. Kto by ta ý kúpil choel, nech se prihlási v potečnej ulici č 216. Anna Jakubovč.

Slovenská knižnica

nemala by chybať v ziadnom dome

V prvom svázku práve vyšla: Reštaurácia, krásny opis starodávnych zemaných volieb. Pre ďalšie svázky vybrali sme nasledujúce krásne knihy:

- 1) Tri rozprávky od J. Čajáka
- 2) Nové besednice od Tajošného.
- 3) Dejiny národa slovenského.

Adresa: Vydavateľstvo Slovenskej knižnice (F. VOTRUBA) BUDAPEŠT VIII. Rákócy-tér 3.

Každý rok 4 knihy spolu za 2^{kr} 40^{hal}

Domáce lieky pri statku

— pre hospodárov. —

Fluid slúži jako posilňujúci prostriedok na nohy koní a rožného statku obzvláste pri vytknutí, zastúpení, zaskočení pri porážke krížov a lopatiek atd. 1 sklienka 1 kor. 60 halierov.

Prášok oproti kašlu koní a rožného statku. 1 škatulka 60 halierov.

Výživný prášok pre kone a dobytok pri zlom trovení, pri nechuti k žrániu, pre zlepšenie mlieka 1 škatulka 6 halierov.

Prášok pre ošipané proti ruži (brntu), ku napomoženiu proti rozličným nemociam. 1 balík 50 halierov.

Náter proti Reumatizmu a trhaniu v údoch. malá sklienka 1 kor.

Mast na rvár odstraňuje všetky vyraženiny, robí peknu bielu kožu 70 halierov.

Balsám proti tlstému krku 60 halierov.

Všetky tieto domáce lieky možno tiež poštu objednať.

Lekáreň k „Uh. Korune“ v Holíci.

Oznámenie do mesta Skalice a okolia.

Dovclujem si V. otenému obecnstvu oznámiť, že som otvoril

Murársko - tesársko - stavitelsku kancelláriu.

Všetky do oboru mojho padajúce práce, jako: stavba kostelov, domov, stodol, budy, sklepov, kanálov, mostov a podobné iné práce, prevedené budú k úplnej spokojenosti etných p.p. zákazníkov.

Práce prevedené budú s všítkou svedomitostou, takže kto raz moju prácu pozná, ďalšiu priazňou ma doista poctí.

Platebné podmienky veľmi výhodné.

O hojnu priazeň et. obecnstva prosí

Franko Gazárek
majster murársko-tesársky.
v Skalici (Szakolcza)
rinkovní ulica, č. 106.

SUKNE

polovlněné . . . po 65—70 kr. a výše.
grietové . . . po 1 zl. 20 kr. a výše.
satenové . . . po 98 kr. a výše.
kanafasové . . po 1 zl. 10 kr. a výše.
atlasové . . . po 1 zl. 5 kr. a výše.
klotové . . . po 2—3 zl. a výše.

a jiné tkalcov. výrobky dokírkou
zasílá tkalcovna.

ADOLFA JELÍNKA v Jimramové,
(MORAVA).

Vzorky zdarma a franko.

Kdo zkusí jednou po druhé kupí zas!

Sviece kostolné

všetkých druhov

**voskové a polovoskové
sviečky**

stolné stearinové a parafinové, hladké
a krútené, biele lebo barevné, ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé

(toiletne), všetky

v najlepšej jakosti dodáva naj-
lacnejšie

Prvá Královohradecká cis. a
král. dvornia tovareň
na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,

Hradec Králové, Král. České.

Založeno roku 1816.

Pre dostojne farne hrady zvláštna i avne ceny!

Solidna česká kresťanská firma.

To je k neuvereniu s koňmi mladého Kováča. Deň po deň im také náklady naváha do voza a divajte sa, ešte si Vám i sadne na voz a na koňoch ani nezbadá, že ťahajú. Ale to je poriadny gazda! Najprv vedá statku núdzu trpeť, potom ich drží v poriadku a to najhlavnejšie; kŕmne vápno so značkou Hospodar ma vždycky v zásobe. To robí jeho kone tak statné, otužilé a ku ťažkým prácam vytrvalé.

5 kilové vrecdo pravého vápna so značkou Hospodar stojí 2 koruny 80 hal. poštou vypladené, 10 krecák po 5 kilov 16 korún na sklade a 50 kg. fažké vrece 12 korún tiež na sklade.

Jesenský, Lipt. Sv. Mikuláš.

Jozef Orlický,

velkozavod plodinový a semenársky, vlastné na-
kladanie chýrne známých bzeneckých ogurkov.

Bzenec Morava.

Odporúča svoj sklad: šošovice, hrachu,
fazule, maku, kmínu a všetkých do oboru spa-
dajúcich plodín a zelenín: cibuľu, cesnak, kysa-
nú kapustu ogurky.

Pre jaro pôvodné repové semená v naj-
acnejších cenách.

Zástupca pre Uhorsko

Jozef Paříze v, Szakolcza

Rozpredaj všetkého druhu od najmenších
do najväčších

umrlčích truháč

aj všetko vyzdobenie a zaopatrenie s celým
šatstvom pre zomrelých; ďalej nábytok do
izieb, kuchýň a rozličné potrebné veci pre
dom, k dostaniu sú za ľavné ceny, ve Skalici,
v jezovitskej ulici č. 395, u

Jozefa Dergáč,
v stolárskej dielni.

Holič.

Holič.

Zkade, zkade, drahá tetičko?

Ná, z obchodu Šurdového, kde predsa len
ten najčistejší a najlepší rum a iné liehové nápoje
možno dostať.

Prosím Ťa, jeden liter dobrého a chutného
rumu stojí len jednu korunu. Neveríš? Id, a pr-
svedš sa! Veru že neobanuješ! S Bohom!